

MIGUEL PANEIAS

“Només UM impedirà la majoria absoluta del PP”

Joan Cerdà i Rull (Pollença, 1964), professor de matemàtiques, militant d'UM, exbatlle de Pollença, és el nou conseller d'Identitat del Consell de Mallorca.

La seva militància política ve de lluny...

—Vaig militar a la Convergència Balear de Josep Melià i Pericàs, partit pel qual vaig ser regidor de Pollença, el meu poble, el 1991.

—El 1993 entrà a UM.

—Quan Convergència es diluí en la

nova UM en el congrés del 1993, vaig passar a ser militant d'aquest partit, pel qual, després d'un parèntesi, em vaig presentar a les eleccions municipals del 1999, en què vaig assolir l'acta de regidor i vaig ocupar l'àrea d'Urbanisme. El 2003 pactarem amb el PP i vaig ocupar l'alcaldia durant tres anys.

—I ara, a mitjan juliol, és nomenat conseller insular d'Identitat del Consell de Mallorca.

—Per a ser exactes: de Patrimoni Històric i Identitat.

—I això, què vol dir?

—La identitat d'una persona reflecteix dos àmbits. Un, que és l'individual, respon a la pregunta “qui som jo”. En segon terme, l'àmbit de l'individu relacionat amb els altres, el grup, i que respon a la pregunta “qui som nosaltres”. Doncs bé, aquesta Conselleria pretén actuar sobre el segon àmbit, ajudar el grup format pels mallorquins i pels ciutadans que viuen i treballen a Mallorca, perquè entenguin, assumeixin i defensin una identitat col·lectiva única que respongui al “qui som nosaltres”, els mallorquins com a poble.

—Encara existeix aquest poble?

—Som un poble amb llengua, història i cultura diferenciades; els tres eixos que conformen la nostra identitat col·lectiva.

—La realitat, però, mostra que el 42,5% de la població resident no és nascuda a Balears, ni a Mallorca. O sigui, són immigrants amb llengües, històries i cultures molt diferents. Davant aquesta magnitud del fenomen migratori, què pot fer la Conselleria en els deu mesos que resten per acabar el mandat?

—Obviament no pretenc resoldre-ho tot en deu mesos. La tasca és dissenyar, organitzar, posar en marxa i dotar de contingut la Conselleria perquè després de les pròximes eleccions, i en el futur a més llarg termini, es pugui fer la feina. Ara bé, sí que tinc objectius per assolir dins d'aquest breu termini.

—Per exemple?

—Entre d'altres, refondre tota la normativa interna del Consell en un únic pla de normalització lingüística, reactivar els congressos de cultura popular i, sobretot, fer entendre a totes les altres conselleries que la tasca d'enfortir la identitat pròpia dels mallorquins és transversal a tots els departaments de la institució, ja que tots hi hem d'estar implicats. I, per descomptat, posar les bases per poder actuar en el sentit que he dit abans.

—Això és, sobre la immigració...

—Exacte.

—Doncs li reiter la pregunta: què i com s'ha de fer perquè el 42,5% de la població resident que no és autòctona i que no té cap punt d'adscripció a la història, la llengua i la cultura de Mallorca, a més d'un percentatge ignot (que pot ser de fins al 20% més) de fills d'immigrants que es comporta de la mateixa manera, assumeixi els objectius de la seva Conselleria?

—Fàcil, evidentment, no ho és. Però és possible. Miri, en el terme municipal de Pollença, del qual he estat batlle, hi ha dos nuclis de població: el poble i el port. En aquest últim hi viuen gairebé la meitat dels residents del terme. És a dir, prop de 8.000, dels quals un miler, a tot estirar, són nadius. Justament sobre els 7.000 restants hem fet sempre la feina d'integració. Com? Doncs, primer, acostant-nos a ells i parlant, parlant molt; segon, buscant voluntaris perquè els mostrin la realitat pròpia: des de les festes populars i el patrimoni fins a la gastronomia; i

MIQUEL PAYERAS

“Volem evitar que hi torni a haver majoria absoluta del PP [...] Hi ha poca cultura de pacte, encara, a tot l'estat”

tercer, parlant amb ells, de manera progressiva, en català. I el sistema ha funcionat prou bé. Ja sé que tot Mallorca és una realitat diferent i sobretot amb una magnitud més gran. Per tant, no es podrà fer exactament igual. Però en l'essència, sí. No hi ha cap altre camí.

—Pensa realment que el sistema serà efectiu a tot Mallorca, que és un àmbit molt gran comparat amb la realitat local de Pollença?

—Sí. Perquè l'immigrant sap i assumeix que els seus fills naixen o naixeran aquí. Ja no serà el mateix cas que el nouvingut, el qual té un “qui som jo”, naturalment, diferent de qui ha nascut a

Mallorca. La identitat individual i col·lectiva dels nascuts a l'illa serà una de sola, i no com la del pares.

—I la identitat dels pares?

—No volem que perdin la seva identitat individual. Ara bé, com que viuen aquí han d'entendre que formen part d'un nou “qui som nosaltres”, d'una nova col·lectivitat: la dels mallorquins. Si més no, ho han d'entendre. Llavors, si en formen part d'una manera més passiva o més activa, és una altra qüestió. Tanmateix, si assolim que acceptin que formen part d'aquest “qui som nosaltres”, la integració esdevé més fàcil, tant per a ells com, sobretot, per als seus fills.

“El PP hauria d'entendre que UM és un partit format per militants que no volen estar ni en el PP ni en el PSOE ni en cap altre partit. No és un apèndix de ningú”

—De veres pensa vostè que la seva Conselleria, i fins i tot el Consell en el seu conjunt, té capacitat per assolir aquest objectiu?

—Sóc conscient que la tasca ha d'implicar tots els estaments públics, i no pocs de privats, com és l'Obra Cultural Balear. Com a professor sé que l'educació és fonamental. En aquest sentit, per tant i sens dubte, la tasca que ha de fer la Conselleria d'Educació del Govern és essencial.

—Doncs jo diria que ni la Conselleria en particular ni el Govern en general van en aquesta línia: el president s'adreça als immigrants en castellà des del Parlament, els membres del Govern usen sovint el castellà, fan bandera del bilingüisme i, per si faltava alguna cosa, la Conselleria ha aprovat el decret de trilingüisme que disminuirà el percentatge d'educació en català a les escoles que s'acullin a aquest sistema d'ensenyament en tres idiomes...

—És cert. Segur que pensen que el que fan és el millor. Però tinc la confiança que s'ho repensaran, sobretot pel que fa al decret de trilingüisme davant el qual la comunitat educativa ha expressat el seu rebuig. En qualsevol cas, no és el meu àmbit de responsabilitat, jo sóc conseller del Govern del Consell.

—Canviem de tema. Vostè va formar part del sector crític d'UM...

—Així ens deien. Érem i som un grup de gent que presentarem una ponència política alternativa a la de la direcció en el congrés de desembre del 2003. Bàsicament preteníem marcar molt més el perfil nacionalista. Vam perdre i des d'aleshores no hem canviat d'opinió, però, això sí, no hem jugat a desestabilitzar el partit. Hem estat lleials a la decisió per majoria del congrés. Això és tot.

—La direcció els va apartar de tots els òrgans de govern del partit: ara no formen part de l'executiva ni del consell polític.

—Cert.

—Però, en canvi, vostè ha estat nomenat conseller del Consell.

—Nosaltres pensem i defensem el mateix que abans. El que ha passat és que últimament la direcció i nosaltres parlem molt. La presidenta, Maria Antònia Munar, ha volgut que ens impliquéssim novament en totes les decisions del partit i, si bé no participem en els òrgans de direcció —per a la qual cosa s'hauria de tornar fer un congrés, que ara mateix no és factible—, sí que mantenim un estret contacte amb la cúpula. En aquesta nova fase, el meu nomenament és un pas més cap a la implicació de tots, perquè tots estem en el mateix partit i volem el mateix.

—I ara que s'acosten les eleccions, què volen?

—Naturalment, el millor resultat possible per a UM. Més enllà d'això, evitar que hi torni a haver majoria absoluta. Perquè pensem que no és bo per al país. Si no és bo per al conjunt de Balears, encara seria pitjor si també hi hagués majoria absoluta a Mallorca.

—Fa cara de no haver-li agradat gaire el pacte d'UM amb el PP.

—És un fet públic que hi ha hagut tensions. I crec que és conseqüència del fet que hi ha poca cultura de pacte, encara, a tot l'estat, i aquí també. Fixi's en el que ha passat a Catalunya, el que passà amb el Pacte de Progrés i ara amb nosaltres i el PP.

—I què ha passat entre el PP i vostès?

—Jo crec que la manca de cultura de pacte es tradueix en una certa incapacitat d'entendre que es pot pactar amb qui sigui però cada part ha de respectar l'altra. El PP hauria d'entendre que UM és un partit format per militants que no volen estar ni en el PP ni en el PSOE ni en cap altre partit. Per tant, qualsevol soci ha de respectar la personalitat d'UM perquè no és apèndix de ningú, ni pot ser tractat com a tal.

—Arrisqui un auguri electoral.

—No cal, però sí que li diré una cosa que ningú no dubta: només UM impedirà la majoria absoluta del PP.

Miquel Payeras

Vora vora

Joan Mari

Pitiüses 2007

El PSOE afronta el curs 2006/2007 amb la solvència estatal d'un Zapatero que ha convertit la pedregada de l'Estatut de Catalunya en plugim i que aprofita l'empopada de la treva d'ETA per situar-se en el primer lloc de la *pole position*. I enlluernades com estan les franquícies regionals amb el que anomenen efecte ZP, ho fien gairebé tot a la providència que, com se sap, és la mare de les més acurades anàlisis polítiques. Una d'aquestes parcel·les on el PSOE actua amb aquella prepotència que afecta irremeiablement els qui veuen coses dins la seva particular bolla de vidre —i els socialistes ja actuen en funció del miracle anunciat: coses de la fe, branca hispànica— són les Illes Balears, i més concretament, les Illes Pitiüses. Però la principal novetat en la fira política pitiüsa del 2007 podria no ser l'efecte ZP, sinó l'hi-

potètic nou partit d'esquerra insularista que té intenció de lluitar per l'Ajuntament de Formentera. Tal és la transcendència històrica del fet que la nova formació encara no s'ha presentat en públic i el PSOE local, que ha vist naus més enllà d'Orió, mossega ballumes que ningú més pot veure i tensiona l'ambient difonent que és el PP qui paga el nou partit amb l'afany d'afeblir-los a ells. Així és l'escola de la infàmia, que pateix en excés amb l'enriquiment de la democràcia. Ja hem vist la importància de la petita Formentera en anteriors eleccions autonòmiques i el PSOE formenterer no hauria de mostrar tals febleses perquè parteix amb un clar avantatge: té José Ramón Mateos, diputat al Congrés. És a dir, té un excel·lent candidat a les municipals: un efecte JR sobre l'onada de l'efecte ZP? I aprofitar aquest avantatge per difamar un hipotètic futur soci de govern podria ser un seriós entrebanc en tan prometedora carrera política.